

[Vanggaard.]

mindes jeg saaledes Oprettelsen af en Post i Tyrkiet; men ellers formindskede Udvalget ikke Nedskæringen, det forøgede den endda paa visse Punkter og forøgede vel ogsaa det absolutte Beløb.

Selv om man kan sige, at en saadan Lov ikke bør forandres hvert Øjeblik, kan man dog, saaledes som Udenrigstjenesten nu er indstillet med Erhvervsmuligheder for Øje, paa den anden Side sige, at en saadan Lov ikke bør være fuldkommen ubevægelig. Man maa kunne tage Hensyn til de forandrede Forhold, og det er det, Udenrigsministeriet her gør ved Forslaget om Oprettelse af to nye Poster, foreløbig af midlertidig Karakter, med specielt Henblik paa Handelsvirksomheden paa Balkanhalvøen og i Mellem- og Sydamerika.

Jeg vil i denne Forbindelse bemærke, at helt afskaaret fra at have udøvet mere Virksomhed paa dette Omraade, end Tilfældet har været, har Udenrigsministeriet dog ikke været. Jeg vil minde om en Udtalelse af Folketingets Udvalg angaaende Loven af 1927; den findes i Tillæg B. 1926—27 Sp. 2171. Det drejer sig dér om Nedlægelsen af Stillingen som Chef for Oplysningsbureauet. Udvalget udtaler enstemmigt i Betænkningen følgende, som jeg med den højtærede Formands Tilladelse gerne vil oplæse:

„Det er Forudsætningen, at den nuværende Afdelingschef indtil videre forbliver til Raadighed for Ministeriet som ulønnet kommitteret i Handels-sager, særlig for saa vidt angaar Instruktion af valgkonsulære Tjenestemænd i saadanne Sager. Ministeren træffer de nærmere Bestemmelser om hans Funktionsomraade. Omkostningerne ved hans eventuelle Inspektionsrejser godtgøres ham i Overensstemmelse med Reglerne for Tjenesterejser.“

Ministeriet har dér en Bemyndigelse til at anvende den tidligere Chef for Oplysningsbureauet specielt i Handelssager. Selvfølgelig var det Forudsætningen, at der krævedes særlig Bevilling paa Finansloven, men den vilde vel ikke have været vanskelig at opnaa efter den enstemmige Udtalelse i Udvalget. Udenrigsministeriet har altsaa haft Mulighed for hvert Aar siden da at kunne udsende en Repræsentant i særlig Handelsmission, men man har ikke benyttet sig af denne Passus i Betænkningen og den Anvisning, som Folketingets Udvalg da gav.

Paa Grundlag af det kunde der maaske være Grund til nogen Kølighed overfor det Fremstød, der nu vises. Jeg vil dog bemærke,

at vi fra vor Side ikke har ønsket at tage Sigte derpaa. Jeg er enig med det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen i hans Udtalelse angaaende Erhvervsinteresserne til Støtte for Oprettelse af en Post paa Balkan. Og det er jo ikke blot Industriraadet og Grosserer-Societetet, der interesserer sig derfor; saa vidt jeg ved, har ogsaa Landbrugsraadet givet Forslaget sin Tilslutning.

I det Udvalg, der i Fjor var nedsat angaaende Udenrigstjenesten, hvor det særlig drejede sig om Genoprettelsen af Posten i Folkeret, drøftede vi med den daværende Udenrigsminister Ønskeligheden af at oprette en Post paa Balkan, men vi lod det den Gang ligge. Vi gjorde en Bemærkning om, at det havde været forelagt Udvalget, men Udvalget mente ikke efter det foreliggende Materiale at kunne tage Stilling til Sagen. Nu foreligger der altsaa her Forslag. Der er jo gaaet et Aar mere, og det kan vel ogsaa siges, at som Tiden gaar, klares Spørgsmaalet mere med Hensyn til, hvor der er Brug for en forøget Repræsentation.

Og hvad angaar Mellem- og Sydamerika, har den stigende Import fra Danmark til disse Lande vist, at der dér er en Udvikling, der muligvis kan understøttes ved en særlig Mission. En saadan Udvikling til Fremme af danske Erhvervsinteresser har man desværre ikke kunnet spore paa Balkan, men det er jo muligt, at en særlig Mission ogsaa dér vil kunne virke fremmende for de Ønsker, vi kunde have.

Jeg vil dog sige, at jeg er enig med det ærede Medlem Hr. Fraenkel, naar han forleden Dag i Anledning af Forslaget om Fremme af Erhvervsinteresser fremdrog det Forhold, som ogsaa det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen i Dag har omtalt, idet han rettede en Forespørgsel til Handelsministeren angaaende den Mulighed, der i det Lovforslag gives til Udsendelse af en særlig Handelsmission. Jeg vilde mene, at dette noget kolliderer med det her foreliggende, i Modsætning til det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen, der mente, at det var et nødvendigt Supplement. Jeg vil mene, at en virkelig erhvervskyndig Repræsentant, udsendt af Udenrigsministeriet, har bedre Betingelser for at komme i Forbindelse med Autoriteterne, ogsaa virker mindre opskræmmende i det paagældende Land end en særlig Udsending fra Handelsministeriet.

Jeg gør opmærksom paa, at der ogsaa i Lovforslaget om Fiskerierhvervet er foreslaaet et Beløb til speciel Fiskeripropaganda.